

РЕШЕНИЕ

№ 37251

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 13.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11086** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1 , ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по предявените с искова молба от М. А. Г. - Д. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], срещу Национален осигурителен институт - със седалище в [населено място], представлявано от управителя си, обективно съединени иски за присъждане на обезщетения за вреди както следва:

1.в размер на 5 500 лв. – частичен иск от 45000 лв.за имуществени вреди ведно с лихвата от датата на завеждане на исковата молба – 20.11.2023г.

2.в размер на 4500 лв. от общ иск от 35 000 лв. за причинени неимуществени вреди ведно с лихвата от датата на завеждане на исковата молба – 20.11.2023г.

Исковата претенция е насочена срещу НОИ, касае бездействие на служител на НОИ К. Т., поради незаличаването от същия на подадени декларации обр. 1 във връзка с прекратяване на правомощията на ищцата като частен съдебен изпълнител(ЧСИ) и тъй като не е имала дейност като ЧСИ, период на бездействието посочва от април 2023г. до юли 2023г. В резултат на бездействието търсели на ищцата задължения за около 100 000 лв. за ДОО и ЗО по три трудови договора, които не дължи. Притесненията на ищцата произтичали от обстоятелството, че не може да се пенсионира поради тези задължения. Претендираните вреди са на правно основание чл.1 ЗОДОВ и за незаконосъобразно бездействие на административен орган да изпълни искане на ищцата да коригира т. 2 от задължителни предписания № ЗД – 1-21-01-389485/06.07.2023г., издадени от К. Т.- инспектор при ТП на НОИ С.. В издадените Задължителни предписания №

ЗД-1-21-01396783/20.07.2023г. не се съдържали исканите корекции, които счита за законни. Причинени са на ищцата негативни емоции и притеснения във връзка със задължението към НАП от 100 х. лв. , които не дължи и по причината на неотразяване от ответника на точните данни както е описала по декларациите по три договора.

Ищцата направи искания по доказателствата, които са уважени – за разпит като свидетели на служители на ТП на НОИ С., за събиране на доказателства от НАП за задълженията и по осигуряването, за административната преписка.

Ответникът – Национален осигурителен институт, представляван от управителя си чрез юрк. В., оспори изцяло исковете, като иска от съда да постанови отхвърлянето им. Т. и К. е установено, че поради неупражняване на дейност като ЧСИ не е имало и основание назначени по трудов договор лица да упражняват трудова дейност. Тези обстоятелства сочели, че не е имало основание за подаване на данни в Регистъра на осигурените лица, респективно за начисляване на осигурителни вноски. Също се изтъква, че при извършване на проверката по чл.108 КСО, контролният орган осъществявал последващ контрол относно факти и обстоятелства, от значение за преценката основателно ли са подавани данни в Регистъра, предвид, че последните служат за преценка за изплащане на обезщетения и пенсии от ДОО. Доколкото се претендира бездействие за заличаване на данни в Регистъра на осигурените лица, релевантно счита дали е възникнало такова задължение за контролния орган при НОИ. Твърди се, че след като е установено, че няма основание по чл.5, ал.4, т.1 КСО то законосъобразно били издадени задължителните предписания- за заличаване на неоснователно подадени данни. Издаването на задължителни предписания за заличаване е задължително условие за заличаване на данните, това можело да бъде направено само въз основа на влязъл в сила акт. По тези съображения претендира, че няма незаконосъобразно бездействие. Адресат на предписанията е осигурителят, в това си качество ищцата е следвало да предприеме необходимите действия пред ТД на НАП – като представи задължителните предписания, издадени от НОИ и да подаде декл. Обр.1 с код „заличаване“ на данните по чл.5, ал.4 КСО на трите лица, посочени в предписанията. Претендира се на следващо място, че трудовото и осигурителното отношение не са идентични, съгласно чл.10, ал.2 КСО осигуряването се прекъсва в случай, че не е упражнявана трудова дейност, но трудовият договор не е прекратен. В този смисъл, дори и да има установено задължение от НОИ, то изцяло се дължи на поведението и действията на ищцата.

На следващо място ответникът претендира, че по силата на задължителните предписания задължение за заличаване на данните възниквало за осигурителя а не за контролния орган при ТП на НОИ- К. Т., поради което в случая не можело да има незаконосъобразно бездействие на този орган. Претендира, че не са налице предпоставките по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на държавата, в проведеното съдебно производство не е доказана нито една от предпоставките. Посочения от ищцата исков период от април 2023г. до юли 2023г. попадал във времето, в което била извършена проверка на разходите по ДОО, приключила с издаването на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01389485 от 06.07.2023г. и Задължителни предписания № ЗД -1-21-01396738 от 20.07.2023г., отнасящи се само до осигуряването на М. Д. Д., Претендира неяснота на исковата претенция да бъдат заличени лица по три трудови договора. И да бъде коригирана т. 2 от задължителните предписания от 06.07.2023г., посочва се, че за другите две лица имало задължителни предписания от ноември 2023г. За резултатите от проверката бил издаден Констативен протокол № КП-5-21-01389551/06.07.2023г., проверката била извършена през юли 2023г., а до приключването ѝ, не можело да се приеме дали данните по чл.5, ал.4, т.1 КСО за всяко от лицата са подавани основателно или не, поради което няма основание за претендиране на неоснователно бездействие за заличаване на данни в Регистъра на осигурените

лица (Р.) за периода от април до юли 2023г. , за който период проверката не е приключила.

На следващо място счита, че по делото не са събрани доказателства за настъпил вредоносен резултат - установено по надлежния ред публично задължение за периода април – юли 2023г. Претендира се също, че неимуществените вреди също не били доказани., а в случая се касаело за заличаване на данни за други лица, а не на ищцата. Предвид недоказването на незаконосъобразно бездействие и реално претърпени имуществени и неимуществени вреди в периода април 2023г. до юли 2023г., не се установява и причинна връзка с бездействие на К. Т. за настъпване на вреда, която подлежи на обезщетяване.

Моли на основание чл. 78, ал.8 ГПК вр. Чл.144 АПК в полза на НОИ да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

ПРОКУРОРЪТ – Ю. при СГП пледира за неоснователност на исковата молба и моли същата да бъде оставена без уважение.

По предоставената възможност на ищцата за писмена защита, по делото не бе докладвана такава.

По основанията, посочени в исковата молба, съдът приема следното:

Със Заповед № ЗР – 5-21-01336387/10.04.2023г. на ръководителя на ТП на НОИ е разпоредена проверка на разходите на ДОО на ЕТ „СНМО - МАРС - Момчил Добрев“, резултатите от тази проверка са обективирани в Констативен протокол № КП-5-21-01389591/06.07.2023г.

Със Заповед № ЗР – 5-21-01336378/10.04.2023г. на ръководителя на ТП на НОИ е разпоредена проверка на разходите на ДОО на ищцата М. Г.-Д., проверката е възложена на инсп. К. Т., а резултатите от тази проверка са обективирани в Констативен протокол (КП) № КП -5-21-01389551/06.07.2023г. В КП за проверката на ищцата е прието въз основа на представените годишни данъчни декларации (ГДД) по чл. 50 ЗДДФЛ, приети от НАП за периода 01.01.2017г. до м.12.2020г., за доказано упражняването на дейност като ЧСИ за същия период, като въз основа на декларацията за 2020г. – с вх. № 2210И0870166 с дата на подаване 25.03.2021г. пред НАП е констатирана забележка в декларацията, че за 2021 и 2022г. ищцата няма дейност.

От представените от доказателства от ищцата като осигурител за М. Д. Д. - трудов договор, разчетно-платежна ведомост/фиш за периода м. 01.2017-м.12.2020г. и ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ, приети от НАП за периода от 2017- 2020г., както и писмена декларация, че осигурителят не е осъществявал дейност за 2021г. и 2022г. За М. Д. е прието, че същият има сключени трудови договори през 2015г. за служител, технически секретар и като юрисконсулт от 2016г. с ищцата М. Г.-Д., в качеството ѝ на ЧСИ, като работодател и осигурител, със Заповед № 9 /25.05.2022г., трудовото правоотношение за длъжността юрисконсулт е прекратено. – л. 35 от делото, а със Заповед № 8 / 25.05.2023г. – е прекратено трудовото правоотношение за длъжността технически секретар.

При проверка на разчетно-платежните ведомости за 2017, 2018, 2019 и 2020г. е установено, че М. Д. Д. има пълен отработен месец със конкретен осигурителен доход. При проверка в Регистъра на трудовите договори се установило, че осигурителят е подал уведомление по чл. 62 , ал.5 КТ за сключен трудов договор с М. Д. на 27.05.2015г. и на 18.07.2016г. и уведомление за прекратяване, считано от 25.05.2023г. От проверката в ТП на НОИ за лицето М. Д. Д. контролният орган установил, че са подадени коректни данни чл.5, ал. 4, т.1 КСО, с код за вид осигурен „01“ за периода м. 01.2017г. до м.12.2020г. и некоректни данни за периода от м. 01.2021г. до 03.2023г. включително. Въз основа на посоченото е формиран извод, че за периода м. 01.2021г. до м. 03.2021г. М. Д. не е осигурен и за същото не следва да се подават данни по чл.5, ал.4, т.1 КСО и с код за вид осигурен „01“. Посочено е в КП, че връчени задължителни предписания на осигурителя за подаване на Декларация обр.1 по чл.5, ал.4, т.1 КСО със заличаващи данни за периода от м. 01.2021г. до м. 03. 2023г. за М. Д. Д..

Съгласно Задължителни предписания № ЗД -1-21-01389485/06.07.2023г. с адресат ищцата М. А. Г. – Д., е разпоредено следното: „Да заличи данните, подадени по реда на чл. 5, ал.4, т.1 от КСО на: 1. М. Д. Д. ЕГН. (...), за периода от 01.01.2022г. до 31.03.2023г. с вид осигурен 01, декларация образец № 1“.

Издадени са и Задължителни предписания № ЗД -1-21-01396738/20.07.2023г. с адресат ищцата М. А. Г.- Д. като съдържанието на предписанието е идентично, но за различен период от време: „Да заличи данните, подадени по реда на чл. 5, ал.4, т.1 от КСО на: 1.М. Д. Д. ЕГН., за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. с вид осигурен 01, декларация образец № 1“.

И в двете предписания са изложени идентични мотиви –за подаден сигнал за Д., в качеството му на наето по трудово правоотношение лице от ищцата като ЧСИ, и коректността на подадените данни по чл.5, ал.4 КСО за периода м. 01.2017- м. 03.2023г. Определен е срок за изпълнение на предписанията – 20 работни дни от получаването. Както претендира ответникът, предписанията съдържат само т. 1 в разпоредителната си част. В предписанията изрично е посочено, че подлежат на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването им, връчени са на дата 06.07.2023г. и определен срок – 20 дни, като заличи данните. Към всяко от предписанията е приложена справка за подлежащи на заличаване данни за М. Д. Д. - за периода за 01.01.2021г. – 31.12.2021г. към предписанието от 20.07.2023г., л. 62 от делото, справка с данни за заличаване от 01.01.2022г. до м. 03.2023г. – към предписанието от 20.07.2023г. – л. 67 от делото.

Предписанията от 06.07.2023г. са връчени на ищцата на същата дата, а предписанията от 20.07.2023г. – на дата 05.09.2023г. И двете предписания са издадени от К. Т., като контролен орган при ТП на НОИ, на който е възложена проверката. В мотивите и на двете предписания е посочена проверка по сигнал на конкретно лице, препратен до НОИ във връзка с допуснати нарушения от наето от ищцата лице М. Д..

На дата 18.07.2023г. ищцата и М. Д. подават заявление до НОИ и конкретно до старши инспектор К. Т., в което посочват, че издадените по отношение на двете лица задължителни предписания са входирани в НАП, офис Център на 13.07.2023г. с конкретни входящи номера и очакват от НАП конкретни действия, в посоченото заявление, резолирано до инспектор Т., няма други изявления или искания.

Конкретно по връчените предписания на ищцата от 06.07.2023г., ищцата е подала заявление от дата 15.08.2023г. – л. 73 от делото, което е резолирано за изпълнение на „И. К.“ – с резолюция „за необходимите действия“. Заявлението от ищцата – л. 69 от делото е адресирано до инсп. К. Т., подадено е от ищцата и от М. Д. в посочените им качества. В също се посочва, че за трети път моли да бъдат допълнени предписанията от 06.07.2023г., тъй като въпреки констативния протокол, не се съдържали предписания за следното: в КП било установено, че трябвало да бъдат коригирани декларациите за цялата 2021г. за М. Г.-Д., но в задължителните предписания това не било включено, трябвало да включват заличаването на всички подадени декларации обр. 1 за трите трудови договори, сключени от М. Г. – Д. за 2021г., посочват се и подробни данни, че задължителните предписания за 2021г. Трябвало да бъдат по отношение на ищцата с ЕГН, а не с [улица]. В писмото е посочено, че на дата 26.07.2023г. ищцата е входирила на хартиен носител в НАП всички образци № 1 – 36 броя обр.1 и 12 обр. 6, до март 2023г. – обр.1 и обр. 3, обр. 6, но лицето от НАП отказва да ги обработва. До момента 28.07.2023г. ищцата нямала никакъв достъп до НАП, въпреки практика за осигуряване на електронен достъп. Също се посочва, че двете, издадени по отношение на ищцата задължителни предписания са входирани в НАП офис център, на 13.07.2023г. с вх. № 10-94-13-283 и 10-34-00-58 и се очаква НАП да „отвори прозорец да направи корекциите“, и до 26.07.2023г. все още няма такъв.

Следващите искания, с които ищцата сезира органите на НОИ и конкретно инсп. К. Т., с

идентични искания, които също съдържат резолюция за изпълнение на И.К., а именно: искане от дата 09.10.2023г. – л. 77 от делото, озаглавено „Поредна покана заявление – 16“ се съдържа и на л. 78, представено по адм. преписка от ответника; на л. 80 от делото е представено и заявление, входирано на дата 13.07.2025г. от ищцата и до НАП, с което се иска във връзка с ЗП от 06.07.2023г. „да бъде отворен по електронен път прозорец“ за да бъдат направени корекции.

Останалите доказателства по делото, в това число изявления на ищцата, касаят факти и обстоятелства извън исковия период, но следва да се посочи, че е образувано адм.д. 8024/2023г. на АССГ, по жалба, подадена от М. Г.-Д., срещу мълчалив отказ на директора на ТП на НОИ [населено място] относно неправомерни задължителни предписания № ЗД-1-21-01389485/06.07.2023 г. на К. А. Т. - старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.-град с искане съдът да отмени отказа и да задължи административния орган да допълни посочените предписания в указания от нея смисъл. По жалбата е постановено Определение № 7375/31.08.2023г. от състава на съда, с което е оставена без разглеждане жалбата на М. Г.-Д. срещу мълчалив отказ на директора на ТП на НОИ [населено място] относно неправомерни задължителни предписания № ЗД-1-21-01389485/06.07.2023 г. на К. А. Т. - старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.-град. Съгласно мотивите на съда, задължителна предпоставка за оспорване пред съда е оспорването на предписанията по административен ред, пред съда подлежи на оспорване актът на директора на ТП на НОИ – чл.118, ал.1 КСО. Определението е влязло в сила. След връщането на преписката от съда, ответникът сочи, че е издадена и се съдържа по делото Заповед № ЗР-5-21-01440342/24.10.2023г., с което ръководителят на ТП на НОИ възлага проверка на разходите на ДОО на М. Г.- Д. с ЕИК[ЕИК] от контролен орган на НОИ, като проверката е възложена на инсп. И. К.. На 27.11.2023г. е издаден КП № KB-5-21-01467650 за резултатите от проверката на ищцата по втората заповед, като са обсъдени данни и издадените задължителни предписания по отношение на М. Д. Д., и данни за два трудови договора, сключени от ищцата като осигурител - с М. Д. и А. Г., за които за периода от м. 01.2021г. до м.12.2022г. не са установени данни за платени осигурителни вноски. Установено е, че сключените договори с М. Д. и А. Г. са действащи за периода от 01.01.2021г. до 12.2022г. – за различна продължителност на работното време. Във връзка с констатациите от проверката е посочено, че на М. Г.-Д. са дадени задължителни предписания за заличаване на подадените с декл. Обр.1 данни по чл.5, ал.4 КСО за М. Д. и А. Г. за периода 01.01.2021г. до 31.12.2022г. Видно от Задължителни предписания № ЗД -1-21-01467665/28.11.2023г. дадени на ищцата М. Г. качеството ѝ на осигурител е разпоредено да заличи данните, подадени по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО на : по т. 1. – за М. М. Д. и по т. 2 за А. А. Г., и за двете лица за периода 01.01.2021г. до 31.12.2021г. с вид осигурен 01, декларация обр. 1. Мотивите са: предприятието не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводството за 2021 и 2022г. Определен е срок 20 работни дни от връчването, представена е справка към предписанието - за двете лица и от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. – л. 121 от делото.

Издадени са и Задължителни предписания № ЗД -1-21-01467670/28.11.2023г. , идентично с адресат ищцата, със същото задължение и за същите лица, но за периода 01.01.2022г. до 31.12.2022г. – л. 120 от делото. Към същите е представена и справка, в която са включени и двете лица – М. Д. и А. Г., като периодът е 01.01.2022г. – 31.12.2022г. – л. 118 от делото.

С писмо от 04.12.2023г., ищцата е информирана, че във връзка с нейни писма за издаване на задължителни предписания за заличаване на подадените с декл. Обр.1 данни по чл.5, ал.4 КСО за лицата М. Д. и А. Г., са за 2021г. и 2022г. , на основание чл.108, ал.1 КСО и чл.37 от Инструкция № 1 от 03.04.2015г. за реда и начина за осъществяване на контролно ревизионната дейност от контролните органи, на НОИ, по отношение на ищцата са издадени двете предписания

от 28.11.2023г., които следва да изпълни и представи в НАП.

По делото по искане на ищцата, от трето неучастващо по делото лице са – НАП са представени данни на хартиен носител за направени от вноски във фонд ДОО от 1996г. до декември 2025г. за ищцата В тази справка се съдържат данни за 2020 и 2021г. 1.2021г. , като в същата се съдържат и данни за погасени по давност задължения – за главници за периода от 2013 – 2016г. в размер на 21563,55 лв. за главници и лихви, като последната дата на погасяване на задълженията е 17.02.2022г.

Видно от справката, с декл. Обр. 6 за Здравно осигуряване за периода 01.01.20г. до 31.12.20г. със срок за доброволно плащане от 30.04.2021 г. е заведено задължение за остатък главница – 2880,00лв. и остатък лихва – 1388,90лв., общо 4 265,95 лв- стр. 180 лв. на гърба. Идентично за същия период по декл. обр. 6 за ДОО, задължението е 7 128,00 лв. и лихви 3437,67, общо 10 565,67лв. На стр. 81 от делото в справката са посочени данни по месеци за декл. Обр 6 зoa ДОО и ЗО по месеци за 2020г. – за суми – до 183 включително. На стр. 184 от справката са дадени задълженията по декл. Обр. 6 за ДОО и ЗО, за 01.01.2021г. – 31.12.2021г. - като за ДОО задълженията са 7 128,00 лв. , лихви 2 718,87 лв. , общо 9 846,87лв. , а за ЗО за същия период са общо – 2880,00 за главница, 1098,53лв. за лихви , общо 3978,53лв. За 2022г. – от 01.01.2022г. до 31.12.2022г. по декл. обр. 6 за ДОО - остатъка от задълженията са в размер за главница 7 128, 00 лв. за лихви 1963,83, общо 9091,83лв. и за здравно осигуряване по декл. Обр. 6 за последния период – за главници 2 880,00 лв. , лихви 793,47лв., общо 3 673,47лв. Данните за разглежданите периоди през 2021г. и 2022г. – за плащания по декл. По месеци, касаят суми под 100 лв., в преобладаващата част и под 50 лв. за главници по един път годишно декларации за над 100 лв. за главници. Следователно, размерът на задължението на ищцата по декл. Обр. 6, за 2021г. и 2022г., не е в размер от 100 000 лв.

От изнесените данни при разпита на К. Т. като свидетел е видно, че същият не е служител на НОИ, осъществил е проверката на разходите за ДОО по отношение на ищцата, но същият поради заболяване, на датата, на която е трябвало да връчи предписанията на работа- инфаркт, след който случай, преписката била преразпределена на негов колега. Свидетелят не работи към НОИ. Посочва, че казусът е решил въз основа на документите и закона, въпреки образуването на преписката по сигнал, сочи коректно предоставена информация от ищцата.

Свидетелката К. при разпита и по делото, посочи, предписанията са дадени за посочените в тях лица по простата причина, че ЧСИ няма дейност. В НАП ищцата е подала декларация по чл.38 от Закона за счетоводството, че не упражнява дейност и едновременно с това е подавала данни за осигуряване на лица, с които е била в трудови правоотношения. Преписката за ищцата получила от колегата си, защото се е разболял, проверките извършила само документално.

При така установеното по фактите, съдът формира следния правен извод:

На първо място претендираното бездействие на Т. не се установява по делото, тъй като същият не е имал фактическа възможност да извършва действия по преписката,респективно каквито и да са искания на ищцата след издаване на задължителните преписания от Т., не са му възлагани за изпълнение и предприемане на действия, също съдът приема за установено от данните от свидетелката К., че преписката за ищцата от Т. е преразпределена на нея поради заболяване на Т.. Ищцата е била запозната, че преписката ѝ е разпределена на друг служител - свидетелката К., до която е подавала редица писма с искане за отвода ѝ, възразява по нейни искания за представяне на доказателства, прави искания за издаване на предписания и във връзка с други подадени от ищцата декларации за осигурени лица.

Неоснователни са доводите на ищцата за незаконосъобразно бездействие на старши инспектор К. Т. по нейни искания, както и по отношение на издадените от него задължителни предписания –

доводът, че същият служебно е можел да заличи декларации. Този довод е несъответен на издадените преписания от 06.07.2023г. и от 20.07.2023г., с които ищцата е задължена да стори това, а претенцията, че това е следвало да стори органът при НОИ е въпрос, който може да бъде разрешен само чрез оспорване и изменение на предписанията, т.е. претенцията за бездействие по силата на закона и то фактическо, следва да се изключи, предвид разпореденото с предписанията. Що се касае до бездействието по исканията на ищцата да бъдат допълнени предписанията в посочения от нея смисъл, както се посочи по-горе, по нейна жалба е постановено Определение №7375/31.08.2023г., по адм.д. 8024/2023г. на АССГ, и както е посочено в мотивите му, същата е следва да обжалва предписанията по административен ред, а евентуално негативно решение на директора – пред съда, съгласно чл.118, ал.1 КСО.

Ищцата обаче претендира по делото имуществени и неимуществени вреди само от бездействието на К. Т. и конкретно от негово бездействие да уважи молбите ѝ след издаване и връчване на издадените от него две предписания. По отношение на същите е видно, че са издадени за заличаване на деклариранни данни само за едно лице но всяко за период от една година – предписанието то 06.07.2023г. е за заличаване на деклариранни данни за осигурен М. Д. за 2021г. а предписанието от 20.07.2023г. – за данни по отношение на същото осигурено лице, но за 2022г.

Съдът съобразно основанията на исковата молба е задължен да вземе предвид конкретно данни за незаконосъобразни бездействия само по отношение на издалия двете предписания от 06 и 20.07.2023г. инспектор Т.. Съдът цени показанията му – за внезапното му заболяване на датата на връчването на предписанията, като потвърдени и от другия свидетел и ведно с данните за преразпределяне на преписката по проверката срещу ищцата, за незаинтересовани и достоверни.

Предвид така изложеното, от основанията по исковата молба, то съдът приема, че не е налице незаконосъобразно бездействие на инсп. К. Т. по исканията на ищцата да заличи данни в подадените от нея декл. Обр. 1 или да допълни издадени от него задължителни предписания – като е видно също, че исканията са уважени и след връщане на преписката по жалбата ѝ от съда, издадени задължителни предписания от 28.11.2023г. и за други лица пжо трудови правоотношения с нея, за които е подала декл. Обр. 1 без да съществува осигурително правоотношение, обсъдени по-горе.

Съдът въз основа на данните от НАП за плащанията и задълженията на ищцата по осигуряването констатира, че същата не е претърпяла имуществени вреди в претендирания размер, освен това, подаването на коригиращи декларации за лицата по всички задължителни преписания, не може да бъде възложено в отговорност на органи на НОИ.

На основание чл.204, ал.4 АПК – незаконосъобразно бездействие, съдът не установи по делото незаконосъобразно фактическо бездействие на инсп. Т. за исковия период – от м. април 2023г. до м. юли 2023г. Предпоставките за ангажиране отговорността на държавата за дейността на администрацията, визирани в чл. 1, ал. 1 във връзка с чл.204, ал.4 ЗОДОВ и които не се установиха по делото са следните:

1. Незаконосъобразно бездействие по смисъла на последната разпоредба, което е компетентен да установи настоящия съд, но претенцията на ищцата за незаконосъобразно бездействие на инсп. Т., както се мотивира до тук, не се установи.
2. Втората предпоставка е настъпила имуществена вреда в претендирания размер от 100 000 лв. задължения на ищцата във връзка подадени от нея декларации обр. 1 за 2020 и 2021г. за три лица, с които е встъпвала в трудови правоотношения, също не се доказва по делото. Що се касае до размера на неимуществените вреди, то същите се определят от съда по справедливост, но

доколкото не са възникнали основанията, от които ес твърди да произтичат, то същите следва да се приемат за ненастъпили.

3.Третата предпоставка за ангажиране на отговорността на ответника - пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразното бездействие и претендираните вреди, също следва да се приеме за ненастъпила, доколкото не се доказва незаконосъобразно бездействие на инсп. Т., като основание за настъпване на вредите.

Посочените три предпоставки се изисква да настъпят едновременно, за да се ангажира отговорността на държавата за вреди, но по делото не се доказва настъпването на нито една от тях – исковите претенции останаха недоказани както по основание, така и по размер. Предвид изложеното, исковите претенции като неоснователни, следва да бъдат отхвърлени изцяло.

Предвид този изход на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде разгледано, съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ, като в полза на НОИ следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и в размер на 150 лв. (при минимум от 130 лв.), предвид , че се касае защита по обективно съединени икове – за имуществени и неимуществени вреди.

На основание всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените с искова молба от М. А. Г. - Д. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], срещу Национален осигурителен институт - със седалище в [населено място], представлявано от управителя си, обективно съединени икове за присъждане на обезщетения за вреди както следва:

1.в размер на 5 500 лв. – частичен иск от 45000 лв.за имуществени вреди ведно с лихвата от датата на завеждане на исковата молба – 20.11.2023г.

2.в размер на 4500 лв. от общ иск от 35 000 лв. за причинени неимуществени вреди ведно с лихвата от датата на завеждане на исковата молба– 20.11.2023г.

претендирани на основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди и поради бездействие на служител на НОИ К. Т., поради незаличаването от същия на подадени декларации обр. 1 във връзка с прекратяване на правомощията на ищцата като частен съдебен изпълнител(ЧСИ) за период на бездействието посочва от април 2023г. до юли 2023г., както и във връзка с искания на ищцата за допълване на издадените от инспектор Т. задължителни предписания в искания от ищцата смисъл.

ОСЪЖДА М. А. Г. - Д. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], да заплати по сметката на Национален осигурителен институт със седалище в [населено място], сумата от 150 (сто и петдесет) лева за разноски по делото .

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба.

Съдия: